

Petierat a Senatu Alexander, antequam de fœdere esset confectum, vellent Patres pro ea, qua semper civitas fuerat in Romanos Pontifices pietate, equites levis armaturæ quingentos, milites bis totidem præsidii ad se causa mittere: ea enim factione, quæ regi se adjunxerat, Romanorum principum, omnia ejus consilia magnopere impediabantur. Itaque percusso statim fœdere, Patres iusserunt ex illis qui Ravennæ hyemaverant equitibus, qui-que ibi adhuc quidem morabantur, is ut Romam numerus celeriter contenderet: tum ut Hieronymo Georgio, qui apud Alexandrum legati munereungebatur, pecuniam quæstores eveſtigio curarent, qua is pecunia mille in urbe milites conscriberet. Literas ad Ludovicum præterea dederunt, ipse quoque idem faceret, mitteretque alteros totidem Romam milites equitesque: quo fultus auxilio Pontifex, dignitatem posset suam facilius atque honestius tueri. Legati post hæc qui ad Carolum a Senatu missi fuerant, domum sunt redire jussi.

Ipse vero interea Carolus, cognito, de quo dictum est, fœdere, veritus ne si moram Neapoli traheret, dum ii novas copias cogerent, exercitusque conjungerent, ab eis intercluderetur, ne in Galliam reverti posset, statuit optimum esse quamprimum discedere, sperans, si modo antequam ii omnibus ad bellum rebus instructi paratique essent, proficisceretur, Italiæ itinera sibi ipsum illis etiam nolentibus patefacturum. nam mari tantum exercitum trajiciendi navium ei facultas non erat. quam enim Genuæ paraverat classem, ea maxima coorta tempestate afflicta, atque in littus ad Populoniam ejecta, nullum ei usum præbuerat: cujus quidem præfectus & princeps Salernitanorum Antonius pedibus se ad eum contulerunt. Interim a Ludovico maxime omnium se deceptum dictitans, avertere ab illius imperio Genuensium civitatem summo studio concupivit. itaque Petro Fregosio Cardinale, qui dux eorum fuerat, suas in partes traducto, eum, & Objectum Fliscum, & præfectum ex suis Segusianorum principem cum navibus longis undecim, quas

*Carolus rex  
Neapoli dis-  
cedit.*